

Što nam poručuje sveti Josip, muž Blažene Djevice Marije?

(Čitanja za svetkovinu sv. Josipa: 2 Sam 7,4-5a. 12-14a.16 / Rim 4,13. 16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a)

Na početku par „tehničkih“ napomena ili pitanja.

Slavlje sv. Josipa ubraja se u svetkovine (*dobro je ponoviti i znati: Rođenje Gospodina našega Isusa Krista, Bogojavljenje, Uzašašće, svetkovina Presvetog tijela i krvi Kristove (Tijelovo), Svetkovina Svete Bogorodice Marije, Bezgrešno začće BDM, Uznesenje BDM, Sveti Josip, apostoli Petar i Pavao, Svi Sveti*). Dakle => zapovijedani blagdan i dan kao svaka nedjelja i gore spomenuti dani. No, kako na ovu svetkovinu izgledaju naše crkve? Pune ili prazne? Znamo i sami odgovor. Zašto je tome tako?

Mislim da smo tome krivi ponajviše mi vjernici, da ne velim *navjestiteljji*. Čini se da zasluge i ulogu svetog Josipa u povijesti spasenja stavljamo nekako u drugi plan, bojeći se tako da ne zasjenimo ulogu Blažene Djevice Marije, što je do kraja pogrešno. Bilo bi to isto kao kad bismo mislili da ćemo umanjiti ulogu Isusovu u djelu spasenja ako ćemo priznavati i ispovijedati ulogu Marijinu u istome. Dakle, njih troje svaki je na svoj način nezamjenjiv. I zato ne treba izmišljati nešto kako umanjivati sv. Josipa, npr. – nazivajući ga zaručnikom BDM. (U Rimskom misalu u većini naših kalendara piše na današnji dan – Josip, zaručnik BDM. A u grčkom originalu Novog zavjeta u Mt 1,19 jasno piše riječ *aner* koja se prevodi sa: muž, odrasli čovjek, momak, *suprug*, a ne neki nedefinirani, bezlični zaručnik, i još k tome stari dekek zaručnik s bradom i štapom -:) .

Josip je pravi muž. Muž sa stavom, muž s karakterom, muž koji ima što reći. Zato => pođimo redom i uzmimo od Josipa par stvari koje pamtimo za svoj život.

1. Sveti Josip zadnji je nizu *praotaca* starih Židova. U prvom čitanju imamo spominjanja *David*a, u drugom čitanju govori se o *Abrahamu*, baš zato da nam se naglasi da je Josip upravo u tom nizu židovske povijesti *važan i nezamjenjiv*. Zašto? Zato jer su Židovi zapisivali svoju povijest upravo „kružeći“ oko tih velikih ljudi i tako pokazivali kako je Bog uvijek vodio svoj plan s čovjekom, svojim stvorenjem koje se od njega udaljilo grijehom. A taj plan jest → *ponovno vratiti čovjeku ono spasenje i blagoslove* koje je imao u raju zemaljskom *prije istočnog grijeha*. Dakle, Josipa je kao Marijinog muža Bog upotrijebio da Isus bude rođen upravo u Davidovoj, kraljevskoj lozi i tako pokaže i navijesti da s Isusom počinje *ново Kraljevstvo Božje* za one koji Isusovo evanđelje prihvate i počnu tako živjeti.

2. Kroz biblijsku povijest Bog je puno puta *govorio patrijarsima i prorocima u snovima i viđenjima*. Vidimo da je kod Josipa vrijedilo isto. *Snovi*? Što mi mislimo o snovima danas? Najčešće im ne pridajemo nikakvu važnost, jer su nas već dovoljno jako uvjerali da oni ili ne znače ništa ili je to govor podsvijesti ili su tu na djelu naše neizrečene frustracije itd. Ima u svemu ovome točnosti, ali istina je ovo: u snovima i *kroz snove Bog nas liječi*. Kako? *Prvo*: Tako da nam daruje san kako bismo ružne, teške, frustrirajuće događaje dana ili tjedna na tajnovit način u snu „još jednom proživjeli“ i da ne ostave tragove i rane u nama, rane koje smetaju u normalnom funkcioniranju. *Drugo*: kroz snove vrlo često Bog priprema za neki eventualni događaj od kojeg nas želi poštediti, sačuvati, pripremiti nas za njega. I *treće*: kroz snove Bog ponekad daje i točnu poruku o putu kojim nas želi usmjeriti.

Evo, tu je sveti Josip sličan onom starozavjetnom djelovanju i odnosu Boga i čovjeka koje su biblijski pisci na toliko mjesta opisali. No, danas mi u to ne vjerujemo. Mnogi vjernici, na žalost, misle i vjeruju da su u *Bibliji napisane pričice*, a ne istiniti događaji koji i danas imaju poruku za mene. Zato smo lijeni Bibliju čitati i kod mnogih 'vjernika', ako je eventualno imaju, Biblija skuplja prašinu na polici.

Kroz snove je Bog Josipa, Isusa i Mariju uputio u Egipat. Zašto? Opet važna poruka preko Josipa: Egipat je u biblijskoj povijesti gotovo uvijek sinonim za *ropstvo* Izraela, ropstvo iz kojega ga je Bog izveo rukom Mojsija i Arona (opet praoci i patrijarsi). Isus je s Josipom i Marijom ušao i *izašao* iz Egipta da nam odmah na početku njegova života bude jasno *da je on taj koji će sada do kraja objaviti i ostvariti* onaj Božji naum spasenja sa svakim čovjekom. *Kojeg spasenja?* Spasenja od posljedica grijeha, ali i spasenja u onom smislu da nas Isus može spasiti i *osloboditi od činjenja grijeha danas*.

Dakle => Kao što je sveti Josip kroz snove znao prepoznati Božju poruku, učimo i mi kroz snove koje nam Bog daje, prepoznavati i tražiti poruku Božju za mene.

3. Sveti Josip nam je pokazao svojim životom da **nitko nije nevažan u Božjim očima** i u njegovom planu spasenja za čovjeka i čovječanstvo. Kako to mislimo? Što to znači? Naime, Josipa se u Evanđeljima spominje svega nekoliko puta, a ipak bez njega ovaj veličanstveni zahvat Božji u život čovječanstva ne bi bio moguć. Da Josip nije poslušao, Mariju bi već na početku po Zakonu kamenovali, jer je ostala trudna (ne zaboravimo – po Duhu Svetom) prije vjenčanja.

Dakle, **ni ja** nisam nevažan danas u ovome svijetu. I te kako sam važan. I sa mnom Bog ima svoj plan. Kakav? E, moram ga istraživati, oslušivati. **Moram tražiti Božju volju za mene!!!** Mnogi misle – pa moj je put života već određen. Imam zvanje, radim, imam kuću, život, obitelj... itd. No, Božji plan za svakoga od nas ostvaruje se upravo **svakog dana u svakom trenutku**. I zato nije svejedno kako živim i što odlučujem. Tu nam je sveti Josip poticaj da u danu pitamo – „Duše Sveti, Bože Oče, što mi je sada činiti? Jel' ovo dobro ili loše? Kamo da krenem? Što očekuješ od mene? Budemo li tako živjeli i učili se tako živjeti, vidjet ćemo prekrasna Božja djela u našem životu.

4. Zadnja važna stvar: 9. i 10. lipnja 1687. godine **Hrvatski je Sabor** izabrao svetog Josipa za nebeskog **zaštitnika Hrvatskog Kraljevstva**, odnosno Hrvatskog naroda. **Zašto** baš njega? Ako na brzinu uzmemo samo ove poruke koje smo gore kratko naveli, jasno nam je zašto su naši stari Hrvati Josipa stavili za zaštitnika i uzor svojim sunarodnjacima.

A mi danas? A naš Sabor (iliti parlament) danas??? Gdje smo i kamo idemo? Gdje smo strpali ove biblijske, Isusov, Josipove, Marijine, Božje vrednote spasenja i oslobođenja od grijeha? Vrednote istine, pravde, ljubavi, poštenja, morala, praštanja, nesebičnosti.... Mi bezglavo hrlimo u zagrljaj Europi u kojoj svega ovoga ima tako, tako malo. Jest, imaju blagostanja, imaju mnoge stvari posložene puno bolje nego mi u Hrvatskoj glede prava, sudstva, radnih mjesta i drugo tome slično, ali u biti kad stanemo pred sebe i kad smo si iskreni, znamo da **to nije sve**. To je samo dio kolača. Ono bito nije u materijalnom. Naš je narod to uvijek znao. Imali smo vođe političke (narodne), imali smo pastire (crkvene) koji su jasno znali pokazati put upravo po ovim evanđeoskim vrednotama. A danas? Kao da se sve klima i trese. Na obje strane. Šutimo, sve toleriramo samo da nas „draga Europa“ čim prije prigri.

Za našu Domovinu (čitaj: za naše državne i crkvene vođe) **treba doista moliti**. Kad do kažemo, znamo da tada molimo za sva ona pokoljenja koja dolaze poslije nas. Pesimisti kažu da su u pitanju naši temelji: 15. travnja je izricanje odluke suda u Haagu našim generalima. Vjerujem da je jasno kakva će presuda biti. Ako će doista biti osuđujuća, ljudima koji su branili svoj narod od klanja, silovanja, razaranja i uništavanja, tada je poruka koja se željela ovom javnom presudom postići jasna: imamo zločinačku Domovinu koja je utemeljena na zločinačkom pothvatu. Prestrašno. A dobro znamo da nije tako. Dobro se sjećamo da su upravo oni koji su tražili privilegije, svoja prava manjina itd., desetljećima po našim mjestima bili općinari, suci, milicajci, učitelji... Hrvat je uvijek bio negdje u pozadini, stisnut. Kao da je očito da je to naš put povijesti. No, ne idemo tu u detalje, jer bismo otišli predaleko.

Dakle → ne valja očajavati, ne valja proklinjati tamu, već blagoslivljati svjetlo. A svjetlo **počne** od tebe i od mene. Od moje i tvoje obitelji iz koje će opet poteći nekoliko novih obitelji koje će biti dobre, istinoljubive, poštene – biblijske. **Zato=> uhvatimo se poruka i primjera svetog Josipa:**

- **povjerujemo** istinski u Kraljevstvo koje nam je Isus navijestio
- koristimo **snove** i **osjećaje** te tražimo u svom svagdanu istinsku **Božju volju** za sebe i svoje postupke
- ne zaboravimo da Bog **baš za mene** konkretno ima osobite dužnosti i plan
- **molimo** za našu Domovinu (crkvene i državne poglavare), jer određene stvari samo molitva može promijeniti.
- čitajmo Božju riječ i učimo o njegovim zahvatima u povijesti. **Uvijek je sposoban iz ništa učiniti sve.**

Sveti Josipe, moli za nas!!